

Samenwerking en schilderopdracht

Schilders ontmoeten elkaar via hun „Thuiskrant”

Toen de 45-jarige Gerrit Huisman op 8 augustus de Spijkenisse Extra doorbladerde gloeide er een vonkje op toen hij las: „Kees Roosenburg De Rembrandt van de Harpstraat”. Onweerstaanbaar trok het artikel over deze bijna professioneel aandoende amateur kunstschilder zijn belangstelling. Terwijl hij het artikel verder las gloeide het vonkje op tot een kleine bin-

nenbrand. Gerrit Huisman, zo'n 10 jaar zelf actief met penseel en kleurenpalet, herkende veel van zijn eigen ervaringen in het levensverhaal van Kees Roosenburg. Wat Gerrit het meest intregeerde was, dat de ontwikkeling van Kees kennelijk verder was gegaan waar hij zelf voor schier onoplosbare problemen kwam.

Als we Kees Roosenburg de Rembrandt van de Harpstraat noemen, zou Gerrit Huisman de van Meegeeren van de Hulstrand mogen heten. Het schilderwerk van Huisman was minutieus copieerwerk van oude meesters, waarbij hij opmerkelijk mooie resultaten behaalde. Perfectionist als hij was deed hij vele maanden over één schilderij. Ergens bleef hij echter steken in de overgang naar vrijer werk waar hij zelf creatief kon spelen met kleur en licht. Deze doorbraak ontdekte hij wel bij Kees en dus werd het stukje zorgvuldig bewaard. Het telefoonnummer werd opgezocht, maar een zekere schroom maakte dat het bijna eind september was voor Gerrit Huisman en Kees Roosenburg elkaar via de telefoon leerden kennen. Een afspraak volgde en na de eerste ontmoeting was het ijs gebroken. Voor Gerrit Huisman ging een nieuwe wereld open. Al pratend, schilderend en kijkend naar de veel schilderende Kees, begaf hij zich stap

Kees Roosenburg en Gerrit Huisman wisselen ervaringen uit.

voor stap op het brede pad van het vrije schilderen. Geen copieerwerk, maar eigen expressie in kleur en vorm gebruik makend van de aangereikte technieken en voorbeelden die toch een eigenheid van de schilder in zich dragen.

Familiewapen

Ook de 64-jarige Sjaak Dijkshoorn bewaarde de krant en zocht het telefoonnummer in de Harpstraat op. Hij had daarvoor een geheel andere reden. De familie Dijkshoorn stamt uit de regio Delft-Vlaardingen. De familiehistorie gaat terug tot 1500 waar In 't Woud onder Delft de eerste sporen van zijn voorvaderen door Sjaak Dijkshoorn werden teruggevonden. Behalve de families-tamboom, was er ook een familiewapen. Her en der in de familie waren verschillende versies van het fa-

Dijkshoorn in de VUT ging speurde hij, diep gravend in allerlei archieven, het originele familiewapen met de daarbij behorende kleuren op. Toen ontstond het probleem hoe het wapen afgebeeld te krijgen. Kees Roosenburg was de strohalm waar Sjaak Dijkshoorn zich aan vastgreep. Kees sprak met zijn opdrachtgever en zag olieverf als techniek niet zitten. Kees, creatief denken gewoon, ging uit van de werkelijkheid: „Familiewapen op zwart fluweel”. Bij die werkelijkheid moest een techniek gezocht worden. De oplossing was zwart ivoorkarton, transparant beschilderd met dekkende plakaatverf. Het wapen werd op schaal vergroot en geschilderd in de originele kleuren. Sjaak Dijkshoorn was stil toen hij het resultaat zag. Zijn familiehistorie was tastbaar en sprekend uitgebeeld in